

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 28/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. O., bytom Batizovce, ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a marenie úradných rozhodnutí Okresným súdom v Liptovskom Mikuláši v konaní vedenom pod č. k. E 2091/94-14 a v konaní vedenom pod sp. zn. E 529/96 a Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb-24 K 255/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. O. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. februára 2002 doručené podanie P. O., B. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a marenie úradných rozhodnutí Okresným súdom v Liptovskom Mikuláši v konaní vedenom pod č. k. E 2091/94-14 a v konaní vedenom pod sp. zn. E 529/96 a Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb-24 K 255/96.

Ústavný súd vyhodnotil podanie navrhovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, ktorá nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, lebo sťažnosť podľa čl. 127 je jediným typom návrhu, ktorým možno pred ústavným súdom namietat' porušenie ktoréhokoľvek základného práva alebo slobody. Takýto postup ústavného súdu bol na prospech navrhovateľa, lebo ináč by sa jeho podaním nemohol zaoberať.

Najvýznamnejšími vadami sťažnosti bolo, že navrhovateľ neuviedol, akým spôsobom došlo k porušeniu jeho ústavných práv, ako si svoje práva a slobody chránil pred orgánmi verejnej moci, a že ku sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právniká na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Navyiac, z jeho podania nebolo možné zistiť, či namieta porušenie svojich vlastných práv.

Ústavný súd listom z 15. februára 2002 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd jeho podania a upozornil ho, že ak tak v 15-dňovej lehote neurobí, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Lehota na odstránenie väd podania márne uplynula 7. marca 2002.

Preto ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2002